

אור השבת

מחזור

1. 'מחזור' - ציטוטים מחז"נים מקדושי הפוסלים בספר [54]

1. מחזור בספר

2. ביטחון

{א} וזאת הפקדה אשר בך משה איש האלקים את בני ישראל לפני מותו:

דעת זקנים: 'לפני מותו' - אמרו רבותינו בשעה שמלאך המות בא ליטול נשמתו של משה, נטלו משה ו'לכתו', וברך [את] השבטים כל אחד ואחד ברכתו - לפניו [לפני מלאך המות]

{ג} אף חובב עמים: 'חובב' - על מי זה נאמר? '3 פירושים'

1. רש"י: אף חובב עמים. גם חבה יתירה חבה את השבטים, כל אחד ואחד קרוי עם, שהרי בנימין לבדו היה עתיד להוליד כשאמר הקב"ה ליעקב 'אני וקהל גוים יהיה ממך' (בראשית לז, יא).
2. אונקלוס: אף חביבנן לשבטא [כפירוש רש"י]

3. ספורנו: אף חובב עמים. ואע"פ שאתה חובב עמים [- אומות העולם] ובוה הודעת שכל המין האנושי סגולה אצלך. כאמרם ז"ל (אבות) 'חביב אדם שנברא בצלם'. מ"מ: 'כל קדושי בידך' - הגה אמרת שכל קדושי של 'קודש' של 'אש דת' הם בידך כצדור הכסף - שהם [ישראל] חביבים משאר המין - כאמרו 'ואתם תהיו לי ממלכת כהנים...' "חביבין ישראל שנקראו בני..."
4. כלי יקר: אף חובב עמים כל קדושי בידך וגו'. יאמר שאף בזמן שהקב"ה מראה חיבה אל העמים מ"מ אין דומה חבת 'ישראל' לחבת העמים. כי כל קדושי - היינו 'ישראל' - 'קדש ישראל לה' (וישע"ב). הם בידך מושגחים מידך יתברך, כי לא מסרתם אל הנהגת המערכה [המזלות כדן נראה] והם, דהיינו העמים - 'תכו לרגליך' - כי הם מסורים אל המערכה אשר תחת רגליך יתברך!

{ד} תורה צוה לנו משה מורה קהלת יעקב:

בעל הטורים: אימתי התורה מתקיימת? כשמתאספים [יחד] 'קהלת יעקב'!

{ה} ויהי בישורו מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל:

רש"י: דבר אחר - בהתאסף, בהתאספם יחד באגודה אחת ושלוש ביניהם, הוא מלכם, ולא כשיש מחלוקת ביניהם:

דעת זקנים: כלומר כשישראל יחד באחוה ורעות אז הקדוש ברוך הוא מלך עליהם, אבל בשעת מחלוקת כביכול הם עושין כאלו אין הקב"ה מלך עליהם.

{ו} יחי ראובן ואל ימת ויהי מתיי מספר: למה שראובן ימות בכלל? '3 פירושים'

1. רש"י: יחי ראובן - בעולם הזה: ואל ימות - לעולם הבא, שלא יזכר לו מעשה בלהת!
2. ספורנו: יחי ראובן - אע"פ שבחר ראובן [לגור] 'מעבר לירדן' שאינה מארץ ה' - ולפי זה אינה כל כך מוכנת לזכות בה לחיי עולם - מכל מקום 'יחי לבבו לעד'! ואל ימות ויהי מתיי מספר - ואל ימות בעולם הזה... אע"פ שכתוב 'למען ירבו ימיכם על האדמה [דווקא על אדמת ארץ ישראל]'.
3. דעת זקנים: יחי ראובן ואל ימות. כשיעבור לפני החלוצי לפני אחיו כמו שהתנו בני גד ובני ראובן אל ימות אחד מהם במלחמה

{ז} וזאת ליהודה ויאמר שמע ה' קול יהודה ואל עמו תביאנו ידיו רב לו ועזר מצריי תהיה: אבן עזרא: רב לו. יספיקו לו ידיו ואין לו צורך למי שיעזור אותו כי אם עזרת השם לבדו
רמב"ן: ידיו רב לו. יהיו ידיו רב לו - שלא יצטרך לעזר אחר זולתי עזרת השם שיענהו בתפלתו דעת זקנים: ו[את] שמעון לא ברח [משה, ומדוע? משום ש] כמו שלא ברח אביו [יעקב! ומדוע?] משום מעשה דשכם... ועוד הוסיף [שבט שמעון] על חטאתו פשע במעשה זמרי!
[שאלה]: ואף על פי שגם לוי היה באותו מעשה דשכם ולא ברחו אביו [יעקב], ומדוע, אם כן, מכל מקום [כן] ברחו משה [תשובה]: לפי שתקן המעוות בעגל שנא' ויאספו אליו כל בני לוי!

{ח} וללוי אמר תמיד ואוריד לאיש חסידך אשר נסיתו במסע תריבהו על מי מריבה:

ספורנו: אשר נסיתו במסע - בכל מסע שנסו ישראל את הקל יתברך... לא נסוהו שבת לוי! ולכן לא נגזרה עליהם גזירת מרגלים!

כלי יקר: לפי שיעקב [אבינו] קללו [את לוי] ואמר "ארור אפס כי עז ועברתם כי קשתה" (בראשית לז, יא). ואולי מאותה קללה נכשל משה כעסו באמרו "שמעו נא המורים" (פסוק כז, יא). על כן [לכן] אמר משה: שדברי יעקב נתאמתו [והתקיימו] כבר אצלנו, והלואי שלא תהיה עוד כזאת בשבט לוי! לפי שהם מורים הוראה ביישראל, וכל כעס מביא לידי טעות, על כן התפלל משה ואמר: "ללוי תומיך ואוריד לאיש חסידך" - שתאיר לו הדרך שלא יכשל עוד כעסו!

{יח} ולזבולן אמר שמח זבולן וצא וישישך באהלך:

דעת זקנים: זבולן לחוף ימים ישכון - והי' יוצא לסחורה לצור' ולצידון' - לארץ מרחקים, לפיכך התפלל משה עליו שיצליח בסחרותו: "וישישך באהלך" - ארצו היתה ארוכה לזריעה [קרקע טובה וברירה], והיה יושב [ישישך] באהלי [על גת] לשמור שדותיו, והתפלל עליו [משה] שישיש בשדותיו [כנראה]: הוא לא היה צריך להרחיק בשביל פרנסה... הקרקע אצלו הייתה מספיק טובה על מנת שייצא ממנה פירות טובים, והוא היה צריך רק לשבת בצד ולשמור עליהם, וכן אמר לו יעקב [אבינו]: "רובץ בין המשפטים" [שפירושו]: רובץ בין הגבולי לשמור שדותיו

{יט} עמים הר יקראו שם יקחו וזכי צדק כי שפע ימים יקחו ושפני טמוני חול: '2 פירושים'

1. אבן עזרא: והטעם [והסיבה לכך היא]: שיהא להם עושר רב עד שיטמנוהו בחול
2. דעת זקנים: מהספינות הנשברות במלך, והנשבעות בים, שיליכן לחוף [- חוף לים, בחוף - את שרידי הספינות השבורות]. [ואותם אלו] המוציאים [את] הספינה [השבורה מהים ומהנהל], טומנין [את] הממון [שבה] בחול! וקאמר [משה]: שגם הספינה והממון הנטמן בחול שימצאו, הכל ויקחו לעצמן.

{כ} ולגד אמר ברוך מרחבי גד קליבא שכן ושרף זרוע אף קדקד:

דעת זקנים: פירש הרב בכור שור, כי כשהיה [גד] מכה, והמוכה [היה] מגביה [את] זרועו [בשביל] שלא יכה [גד] בראשו, היה [גד] חותך [את] הזרוע שלפני הראש, ו[גם את] הראש עמו, [ממשיך] ומעמיק [את] המכה, עד סוף הכתף!!!

{כג} ולנפתלי אמר נפתלי שבע רצון ומלא ברכת יהוה גם ודרום ורשה:

בעל הטורים: 'נפתלי שבע רצון' ראשי תיבות - נשר. שהיה קל כנשר לעשות רצון אביו שבשמים!

{כד} ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהי רצוי אחיו וטבל בשמן רגלו:

בעל הטורים: לכך ברכו משה בדברים הללו! לפי שכשמכרו השבטים את יוסף, [הם] החרימו [אחד את השני] שלא יגלו אותו [את המכירה]! "וסרח בת אשר" - ידעה ממכירתו בנבואה! ואמרו השבטים: מהיכן ידעה [סרח] אם לא מאביה [אשר] - מפני ד"שתא דינוקא, או מאבא או מאמא" - [מה שהתינוק אומר בשוק זה מה שהוא שמע מאביו או אמו].
[לכן] עמדו [האחים] ונדוהו [את אשר]! ובא משה רבנו ע"ה והתירו [מנידוין]. כי מנודה אסור בתשמיש המטה, [לכן משה] אמר: 'ברוך מבנים'!

[וכנגד זה ש]היו אחיו בדליו הימנו, אמר [משה]: "יהי רצוי אחיו!"

[וכנגד זה ש]היה אסור בסביבה [כמו אבל], אמר [משה]: 'טובל בשמן רגלו' - שיהא מותר לטוב בשמן!

[וכנגד זה]היה אסור בנעילת הסנדל - אמר [משה]: "ברזל ונחשת מנעלך"!!!

{כח} וישכן ישראל בטח ביד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיני יערפו טל

דעת זקנים: "וישכון ישראל בטח ביד" - כל אותם שהם מעין יעקב - שלו! כלומר [כל אותם שהם] מעין שלו - כגון, גרי הצדק [הם] ישכנו לבטח ובודד!! שבשמתם לא יתערב זה...!! אבל המניין והמלישינים והמוסרים והפורשים מדרכי צבור - לא ישכנו עמהם, שהם זרע יעקב. [ול]אם נאמר [כאן 'זרע יעקב'] אלא עין יעקב!

{א} ויעל משה אל הר נבו ראש הפסגה... ונראהו ה' את כל הארץ את הגלעד עד דן:

רמב"ן: וטעם המראה הזאת אשר הראהו [ה'] את משה - את ארץ ישראל, הוא [בעבור שהיתה הארץ מלאה כל טוב...! ומאשר היה גלוי לפניו [לפני הקב"ה] רוב האהבה שהיה משה רבינו אוהב את ישראל, שמחו [-הקב"ה - את משה] ברכות הטובה [שהיה להם בארץ] בראות עיניו [שיראה את הטובה העתידה להם]!

{ו} ויקבר אותו בני ארץ מואב מול בית פעור ולא ידע איש את קברתו....

בעל הטורים: 'ויקבר אותו בני ארץ' [- חסר [האות] אל"ף. [משום] שלא ידע איש את קבורתו 'א' - זה 'איש'].

ואפי' משה רבנו עליו השלום לא ידע [את מקום קבורתו] ומהיכן אני יודע זאת? תשובה: כי גם משה נקרא איש! אלא [רק] יחידו של עולם ברוך הוא וברוך שמו, וברוך זכרו, ואמין!!

{ו} ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה:

אבן עזרא: "עד היום הזה" - דברי יהושע [בן נון]. ויתכן שכתב זה [יהושע] באחרית ימיו. אור החיים: ראיתי להרב ר' אברהם בן עזרא שכתב שיהושע כתב כן. ואין ראוי לכתוב כדברים האלה בפשטי [- בפשט של] הכתובים - שמשה לא השלים הספר תורה שמסר ללוים. [משום] שבאנו שמעתי מבני עמנו [שהם] מסתבכים בדבר זה, ומסעפים [ומוציאים] מזה כפירה בתורה, וזו היא טענת הגוים [האפיקורסים] - ש'מבני ישראל תקנו המכתב' [- שמתוך בני ישראל היו אנשים שהם כתבו את התורה] ונמצא בה [דברים] מה שלא היה [באמת]... וישתקע הדברים ודומיהם, הסבי עיניך נמנע!! והעיקר [שצריך להאמין בו] שכל הספר תורה כתבו משה, וכאמרו, והשלימו [משה סיים את כתיבת הס'ת] בדמע' [משום שכתב על עצמו שמסתלק]!

[אם נשם לא האור החיים לא חילק על האבן עזרא באמת, הוא רק אומר שלא לכתב זאת על הפס' של התורה כדי שאנשים לא יסתכנו בזה בפסוק, כפי שהוא רואה אנשים שפוסטבכים בזה בדוריו... זה אולי מלמד שמה שנכון בדור הזה לא בהכרח נכון בדור שלאחר מכן]

{ח} ויבכו בני ישראל את משה... מדוע אצל אהרן כולם בכו וכאן רק חלק? '6 פירושים'

1. רש"י: 'בני ישראל' - הזכרים, אבל באהרן, מתוך שהיה רודף שלום ונותן שלום בין איש לרעהו ובין אשה לבעלה, נאמר 'כל בית ישראל' (פסוק כז, יט) - זכרים ונקבות
2. אבן עזרא: 'בני ישראל', ובאהרן [נאמר] 'כל בית ישראל' - בעבור 'לכבוד משה (כשמת) אהרן בכו כולם, חלק בגלל שאהבו את אהרן, וחלק בגלל שאהבו את משה ורחמו עליו. כאן בכו רק בגלל משה
3. אור החיים: רבותינו נתנו טעם לפי שהיה אוהב שלום כו' ורבי אברהם בן עזרא כתב שבכו כל בית ישראל לכבוד משה שהיה חי! ואין להאמין לפירושו [משום] שאין להטיל מום במעשה הטוב שעשו [בני] ישראל' - שעשהוהו [רק] בשביל משה שהיה חי, ולמשה עצמו כשמת העלימו מהם [להשתתף כולם] בהספדו!
4. ואולי יש לתת טעם [אחר]: כי אהרן לא ידעו ב[עניין] מיתתו קודם שמת, וראו פתאום שמת - ודבר כזה יעורר כל לב לפתח מקור דמעת עינו, מה שאין כן משה שכבר ידעו...
5. עוד אפשר כי מיתת אהרן הרגישהם ביותר, לפי שתיכף נסתלקו עניי כבוד... וזה סיבה ביאת הנבני [למלחמה]... לזה נתעוררו יחד כל ישראל לכתוב, מה שאין כן במיתת משה.
6. עוד אפשר שבמיתת משה תיכף ראו דבר חדש - ששרתה שכינה על יהושע, ו[מזה]לקחו נחמה...ולזה לא בכו כולם... מה שאין כן במיתת אהרן... שלא היה להם תמורתו

אור השבת

עמוד 2

2. ביטחון: אנוני וביטחון בחי' פיוס יוס'...

ה'עולם הפרטי' לטובת 'העולם החרדי'!!!

אגב, כשהתחילו את עלוני תמונות הרבנים אמר ר' דן סגל - כמדומני - שזה דדודור המור מאוד של חיצוניות, שיש עלון שלם שעסוק רק בתמונות של רבנים בלי שום תוכן רוחני בעבודת ה'... סתם הרב הזה היה שם והרב הזה היה אצל הרב השני והרב הפלוני היה אצל הרב השלישי והרב הרביעי היה אצל השמיני... איך זה קשור אליי בפן הפרטי?? איך זה קשור אליי בפן הרוחני!!! הרי אני לא הייתי שם באותה חתונה, איך זה אמור להשפיע עלי שחר' הנ"ל היה שם....???

בא ננתח את זה לרגע, למה זה בכלל מעניין אותי (ואגב, זה גם מעניין אותי...) כי אני מרגיש קשור לרב פלוני וחשוב לי לראות שהוא יהי עם רב פלוני שזה כביכול גורם לו יותר חשיבות וכדו'... או שזה מבחינה פוליטית אמר שיש לו יותר כוח, ויותר השפעה.... לא יודע בדיוק... אבל מה שבטוח שזה מעניין אותנו בתור פוליטיקה, ולא בתור שזה מוסיף לי יראת שמים וכדו'.... ואם כן אין בעיה, כי יש אנשים שמעניין אותם פוליטיקה ואת מציאות! אבל הבעיה היא אחרת! מי שלא מודע לעצמו, ומשקר את עצמו שזה מעניין אותו רק בגלל ידידישקייט... לא!!! זה כבר שקר עצמי, זה מוסקו!!! כל עוד שאתה יודע שזה מעניין אותך בגלל כל מיני תחושות רגשיות כאלה ואחרות אין שום בעיה... אבל כשאתה מתכחש לכול מיני חלקים שבך ומספר כאילו זה מגיע ממקומו רוחניים וכדו' זה בעיה.... אל תשקר את עצמך - כל הצרות שבעולם מגיעות מזה!!! [ואגב, בדורנו זו אולי המלחמה הקשה ביותר, לעמוד מול ההתכחשויות הפנימיות!!!]

נחזור לנושא שלנו: אנחנו בדור שהיצר נלחם [כמו תמיד] אבל כעת הוא הוסיף גם את עניין החיצוניות המוגברת, וענייני 'היח"צ' [יש זמר היום שיכול להצליח בלי 'איש שיווק'??] וענייני הפרסום! וזה שוטף לנו את המוח ומוביל אותנו למקום שנקרא - חיצוניות - דרמות - תפאורה - צבעים - דמיונות - תשאלו מי שעובד בפירסום - כל מה שיש שם זה כמויות של 'עולם הרמיון' וכמויות של צבע ומלל ווירטואליות, ו'שקר'... אבל לא 'אמת'!! לא 'ענוה'!!! לא פנימיות!! ולכן גם אני וגם אתה עסוקים אוטומטית רק בדברים שעושים 'עש', כי מי שלא עושה רעש לא מכירים אותו [מכירים את המשפט הזה??]!!!

'רעש' 'בלאגן' 'צבע' 'דרמה' 'מסכים' - אז בסדר זה הדור, אבל שלא ניקח את זה הלילה לחיים שלנו, שלא נעריך את עצמנו לפי אמות המידה הללו!!!

שלא נעריך את עצמנו רק לפי "כמה דפוס סיימת השבוע", "כמה ש"ס סיימת בחיים" "כמה כסף תרמת לקופת הבאות" "כמה שנים אתה כבר עוזר לפלוני ולאלמוני" - לא!!! לא ככה מודדים אנשים, ולא ככה אתה מודד את עצמך....! ראשית: הקב"ה לא אוהב אותך תמורת הישגים!!! הקב"ה אוהב אותך במל מצב, כמו שאבא אוהב את בנו ללא קשר לרמת ההישגים שלו, וגם כשהבן שלו ללא הישגים בכלל ואפילו כשהוא תינוק קטן בלי שום יכולות הוא אוהב אותו ללא תנאי! וזה הדבר הראשון!

שנית: לאחר שתבין שה' אוהב אותך באמת [ולא בשיטת 'שלם וקח' - כמה נתת לי, כמה אני אוהב אותך....!!! וזה שלם שלוקח לפעמים הרבה זמן....] צריך לדעת כיצד להעריך את עצמך. האם אני מעריך את עצמי בגלל הישגים חיצוניים ודרמטיים, או גם על דברים עדינים וקטנים, וגם על דברים שלא נראים לעין בכלל, או שאין בהם צבע....! דוגמא: האם הערכת את זה שהתפללתי היום במניין? או: האם הערכת את זה שהלכתי חמישים פסיעות לבית כנסת [שכר פסיעות קטן בעיניך??] או למשל - האם אני מעריך שעשיתי קניות לבית שלי [וזכיתי במצוות חסד חשובה ונשגבה ביותר, ומידוע שבחסד גם ללא מונית מצווה השכר מתקבל במלואו - הפך חיים] או למשל שאמרתי 'אמן'!!! מה??? זה קטן בעיניך?? הובוי. מי שמקטין את הדברים האלה הוא על גבול האפיקורס.... כי הקב"ה מחשיב את זה כל כך... ודבר שני הוא משחק לידי היצר הרע שמספר כאילו שהעולם שלנו נקמה רק כמעשים נועזים ובקפיצות ממטוס! מה פתאום! הקב"ה לא ברא את עולמו בשביל שכול יום נקפוץ ממטוס אחר, או שנסכים כל יום מסכת אחרת.... אין כאלו ציונים בתורה [לפחות ממה שאני מכיר] יש ציונים לעבוד את ה' ביישוב הדעת ונועם, ולעיתים כשקשה להתאמץ יותר ובמל הכוח!!!

[ראיתי בחוברת 'בדרכי משיכיל' שהוציאו תלמידי הרב ברונר זצ"ל משיחותיו (משגיח בשיבת וולפסון) שאמר: שלמה המלך אמר "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום" - כל נתיבותיה זה אמר כל הדרכים וכול המצוות של התורה - יום כיפור - ראש השנה - כולם הם: שלום ונועם! אם לנו זה לא נועם... צריך לבדוק, אולי היצ"ר נכנס לתמונה....]

בכול אופן אנחנו צריכים להעריך את הדברים הקטנים והעדינים האלו שאין בהם הרבה רעש וצלצולים, ולא עושים עליהם איה' 'סיום' גדול והגיגי! על כעס קטן שהצלחת לעצור [ואפילו חלקי קטן ממנו] ועל כל דיבור שהצלחת לעצור ואפילו חלקי ממנו, ועל כל ההתגברויות הקטנות שיש לנו בלב - ואף אחד לא יודע כמה מאמץ הן דורשות, כמה ה' שמח, כמה הוא מאושר, כמה שהוא רואה את זה - ודווקא! דווקא בגלל שזה לא מדובר! דווקא בגלל שזה לא נושא, דווקא בגלל שזה לא בכותרות של אף אחד, זה הרבה יותר מרגש ומשמח! שבת שלום!

שאלה! יש מצוה להתחזק באמונה??? איפה זה כתוב??? דאורייתא או דרבנן? רגע, ואם זה דאורייתא כמה מצוות 'עשה' מקיימים בזה???

שאלה נוספת: "מה גדר המצוה". דהיינו: מה נקרא להתחזק באמונה - לשמוע סיפורי אמונה, להגיד לעצמי בלב - 'הקב"ה עושה הכול, והוא עשה לי את הפאשלה הזו' או להגיד "הקב"ה אוהב אותי והוא עשה זאת לטובה!!!" או בכלל משהו אחר, כגון, שאם חס ושלום מישוה הוי"ק אותי, אז אני לא מחזיר לו בגלל שאני אומר שאם פלוני גרם לי העוול הזה - זה הקב"ה! ואולי כיוון נוסף: אולי כתיבת 'עלון' על אמונה - זה גם חיוק באמונה - וגם בזה יש מצוה דאורייתא??? ואולי בכלל ללמוד הלכות 'אמונה' בשו"ע.... רגע יש כאלה הלכות בשו"ע??? לא!! אז איפה יש? איך מקיימים את המצווה הזו, מישוה יודע? האם כל פעם שאני מכניס למוח שלי ש'הקב"ה עשה את זה' - קיימתי את המצווה?? ואם כן, למה לא לומדים הלכות 'אמונה' ולמה לא מתעסקים בזה יותר???

תראה יענקי - האמת שאתה שואל טוב!!! קודם כל אתה צריך לדעת, שלשאל זה טוב!!! אם אברהם אבינו לא היה שואל שאלות, אנחנו לא היינו איפה שאנחנו נמצאים היום! כל מה שיש לנו - זה בגלל שהוא שאל - ולא פחד!!!

דבר נוסף: אני מתנצל, אבל אין לי תשובות לכול השאלות הקודמות ששאלת.... אולי לחלקן יש, אבל לא לכולם!!!

דבר נוסף: בקשר לשאלה - "אם אמונה זה דאורייתא וזה מהותי, מדוע אין על זה הרבה דגש, זו שאלה נהדרת!!

אספר לך סיפור, לפני בערך עשר שנים הייתי אצל הצדיק ר' דוב יפה זצ"ל ושאלתי אותו שאלה על דבר שקרה באותו הזמן! מה קרה? היו אנשים שהפיצו תמונות של רב חשוב בצורות פחות נעימות ומכבדות, שאלתי אותו כיצד זה קורה???

וכך הוא השיב: 'כשהייתי בחור שאלתי את ר' צבי פסח פרנק זצ"ל רבה של ירושלים, אם 'חורה' בלימוד היא כל כך חשובה והכרחית, מדוע 'העולם' לא מספיק משקיע בזה???

וענה לי ר' צבי פסח: היצר הרע הוא חכם מופלג והוא יודע איפה להשקיע את עיקר המלחמה!!! [וכך הוא התכוון לענות לי במה ששאלתי שבזו את אותו רב גדול, שזהו עורמת היצר שמכשיל אותנו בדברים הכי המורידים ומסוכנים, ומשאיר לנו לנצח לנו בדברים פחות קריטיים...]

ואכן כך אני מתכוון לענות בקשר לשאלה - מדוע לא תמיד עושים כזה עניין מהאמונה.... "היצר הוא אויבער חוכם - והוא יודע היכן להשקיע....!" [כך היה לשוני בערך]

ואגב, אם תשים לב, כל העניינים של העבודה הפנימית של האדם לא כל כך מדוברים, ולא כל כך מוערכים כיום!!!

למשל: אנחנו נוטים להעריך אדם שסיים ש"ס כך וכך פעמים [ובצדק] על התמדתו הנפלאה... אבל כמה פעמים לטשנו עין להעריך אדם שמייסד את לבבו ומתאמץ מאוד לא לנעוץ למשל... או להתחזק באמונה גם בזמנים קשים מנשוא [כגון 'פטרית' של קרוב...]. אז כל מיני טראומות שאדם עבר והשאיר לו צלקות לא נעיימות בנפש, כמה אנחנו יכולים להעריך אדם כזה שלמרות הכול ממשיך לעבוד קשה יום יום ולגדל את עצמו ומשפחתו... או למשל אדם חילוני שהגיע מרחוק רחוק והחל להתקרב - מי יודע כמה קושי זה להיפרד מהעולם הנ"ל ולעבור לעולם 'אחר' - וכמה אכזבות יש לו בדרך, וכמה פיתויים, וכמה מזרזות במשפחה זה מביא.... מישוה פעם חשב כמה יש להעריך אדם כזה... אז ודאי שאנחנו אומרים כל הכבוד וכו' אבל אנחנו ממשיכים רגע אחרי זה.... כי אנחנו מעריכים יותר דברים 'חיצוניים'!! דברים חיצונים יותר קל לראות ויותר קל להתרגש, ויותר קל להעריך, אבל דברים דקים שבעומק הנפש של האדם - קשה לראות אותם - ולכן קשה להעריך, כי מה לעשות, אנחנו בשר ודם, ואנו נוטים ללכת אחרי ראות העיניים!!! [אני זוכר שכשנפטר הר"ר אורי זוהר זצ"ל, הייתי בישיבה מסוימת, ושם הגיע לדבר תלמיד חכם גדול, והוא אמר: השיבוע נפטר אחד מגדולי הדור!!! כולם החלו לגרד במצח.... על מה הוא שח... לא היה מובן...! ואז לאחר כמה שניות הוא הסביר: 'אדם גדול' לא נמדד לפי 'כותרות' ו'הישגים' - אדם גדול נמדד לפי 'צעדים'!!! כמה צעדים הוא עשה בחייו - והרב אורי זוהר הוא אחד מאלו שעשה הכי הרבה צעדים בחייו בדורנו]

לכן, אני רוצה להסביר לך שבכלל כל ההתעסקות שלנו סביב הדברים שניכרים לחוץ [כגון: סיומי ש"ס, פתיחת גמח"ס, פתיחת 'מערכות קדושה', פתיחת מוסדות הצלחת הדור וכו'] הם טובים ונפלאים, אבל חס ושלום - שנחשוב שכאן מתחילה ונגמרת העבודה שלנו! הרי ידוע מה שאמר רבי ישראל שלנסר זצ"ל [כמדומני]: שיותר קשה לעבוד על מידה אחת מאשר לסיים את כל הש"ס כמה פעמים!!! אז נכון, אנחנו לא יודעים כמה כל אדם עובד על מידותיו, ולא יודעים תמיד כמה אדם מתאמץ בכול תחום, אבל חס ושלום שאנחנו כלפי עצמנו נשכח את העבודה בעניינים האלה - בענייני המוח - בענייני ההתבוננות - בענייני הבדיקה העצמית - בענייני הבחינה הממושכת כלפי עצמי - בענייני החשיבה המקורית שלי וחיבורה לרצון ה' - חלילה שנסגור את הבסטה הזו שנקראת